

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniae, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Prædicantes sub velo Religionis Romanæ horribiles co[n]tumelias
euomunt in Cæsaream maiestatem & Imperij Romani Ordines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

Christus edocuit, Apostoli & eorum successores propagarunt, perpetua successionis serie usque ad hæc nostra tempora, quamq; viri sancti auctoritate vitæ & miraculorum multitudine ac magnitudine, incredibili tolerantia, admirabili eruditione, dictis, scriptis, sanguine confirmarunt. Nam quod verbum DEI vos iactetis, non magis verbum DEI habetis, atq; canis AEsopicus umbram, quam amissa carne sectabatur: quod toties iam inculcatum vobis est, ut pigeat ac tædeat pluribus hæc de re vobiscum agere: præfertim cum non tam disputatio mihi, quam defensio Patrum Societatis IESV sit proposita.

*Incredibili
audacia ac li-
centia Predi-
cantes sub ti-
tulo Religio-
nisturpissima
& horrenda
sonuicia in
Cesareâ Ro-
manam Ma-
iestatem ac
præcipuos Im-
perij Ordines
iaciunt.
Hist. Ord. Ies.
ca. 7. pag. 161.
& passim
aliâs.*

Porro vnum tamen facere non possum, quin hæc in medium proferam: Quæso te, Polycarpe, qua fronte, cuius ope & auxilio fretus, tu Papam Antichristum, & Papistas seu Pontificios omnes Antichristi seruos, & Religionem Romanam ac Hierarchiam Ecclesiasticam, Babylonicam meretricem; eos autem, qui hæc sequuntur, stigmaticos, hoc est, caractere bestiae insignitos appellas? Quare Idololatrias? Quare Pontificiæ Idolomania sectatores? Quare Papam declaratum Antichristum? Quare veritatem Pontificiam in Germania grande mendacium appellas? Scisne ubi locorum & gentium loquaris? de quibus? quare eos arguas, & adeo contumeliosè nomines? Impunitas & clementia Principum Catholicorum, & ipsius Augustissimi Imperatoris te facit ad maledicendum audaciorem. Si cuiusmodi tu maledicta & blasphemias in Religionem Romanam Catholicam improbissimè, odio Iesuitarum, effutis, extra Romani Imperij terminos scriptæ ac editæ essent, tamen pijs ac prudentibus tolerandum minimè videretur. Nunc cum in ipsis visceribus Romani Imperij talia scribuntur & sparguntur, quantò minus id ferendum est? Nondum satis fortassis intelligis? Dicam igitur planius. Nam emittenda tandem hæc vox est, vera, ut eunque accipiatur. Tu Romanum Pontificem declaratum Antichristum nominas? Quæso quis declaravit? Multis, inquis, iudicijs, modisque. Non iam quæro quibus modis sed à quo? Sed

Sed nec hoc est opus scire, à quo declaratus sit? Si Romanus Pontifex declaratus Antichristus est, & ut fingitis, filius Diaboli, perditionis, meretrix magna, &c. igitur Antichristum aestimas inter omnes, qui vnquam homines habiti sunt, sceleratissimum, ac planè infandum, quippe qui se extollat super omne, quod est & dicitur DEVS. Fuere quidem tam impij multi, qui se vt DEVS adorari vellent, sed vix memini, qui se omnibus Dijs anteferrent, contenti scilicet saltem inter minutos DEOS recenseri. At Antichristus omnibus Dijs cupit maior haberi & coli: Itidem de Romano Pontifice sapè tu Polycarpe inculcas. Quales nam ergo censebis illos, qui Antichristi amici erunt? qui se ab illo filios vocari patientur & gaudebunt? qui eius auctoritatem sequentur? qui eius sacra colent? qui demùm eo loco habebunt, vt se sine illo beatos esse non posse existimēt? Annō meritō illos declaratos & indubitatos nepotes Diaboli, meretricis magnæ amatores, seruos stigmaticos bestiae nominabis? Si Papā Antichristus est, etiam eos, qui Papam colunt necesse est tales haberi, quales olim erunt, qui Antichristum sequentur. Videte Augustissimi Imperatores, Reges Inuicti, Principes Serenissimi, Ordines Illustrissimi; Videte rosas, quibus capita vestra insperfit Polycarpus. Vos nepotes Diaboli, vos stigmaticos bestiae seruos & mille alijs verborum contumelijs isti perditii appellant; quia Pōtificem Romanum Ecclesiae caput agnoscitis; quia Ecclesiam Romanam reueremini; quia fidem, Sacramenta, benedictionem non à Luthero aut Polycarpo; sed à Papa Romano suscipere vultis. Prætereo plaustra quodammodò conuiciorum & contumeliarum, quibus non occultè, sed palam omnes & præcipui Romani Imperij ordines indignissimè petuntur. Et mihi nimia penè hæc videtur optimorum Principum clementia, qua tales calumniatores iam pridem tolerant. Fateor nebulones istos indignos esse, quibus respondeatur; & celsiori dignitatis ac foelicitatis gradu locatos Imperij Ordines, quam vt horum canum latratu lædi possint: sed interdum quæ singula non lædunt, obsunt

Locis supra citatis.

2. Theff. 2.

Encomia Catholicorum Principum, quæ illis tribuunt Prædicantes.

obsunt vniuersa: Eò enim iam ferè peruentum est, vt quis malè natus, maleque doctus, vbi vxorem duxit, vestem manicatam sumpsit, & barbam promisit, Romanum Pontificem & Ecclesiã Catholicam innumeris conuicijs profcindendo laudem sibi ac gloriam quærat, nulla habita ratione Regum ac Principum.

Tenetur Polycarpus & Prædicantes crimine lese maiestatis.

Vide causas conuersionis ad fidem Catholicam Illustrissimi Marchionis Badenensis, Motiuo tertio.

Quæ à Catholicis in Prædicantes & eorum doctrinã dicuntur, nequaquã posse ad Principes protestantes referri.

Forte negabunt vlla se contumelia afficere Reges aut Serenissimos Principes & Illustrissimos, dum Romanũ Pontificem insectantur. At hæc ipsa magna est iniuria. An solis Regibus & Principibus licet esse idololatriæ & diaboli feruis? Sic enim omnes Romanistas appellant. Atqui si impietas est & scelus Papam venerari, eumque agnoscere caput Ecclesiæ, eius decretis in rebus fidei obsequi, nemo erit magis sceleratus & impius Regibus & Principibus, qui tantum auxerunt Pontificum potentiam, & eorum auctoritatem etiam armis sunt tutati, atque in hodiernum diem in Imperio Romano, vt Vicarios Christi honorant. Ignorantiam fortè illis affingis, quasi nondum illuxerit eis vestrum Euangelium: Ergo Reges ac Principes stolidos & ignaros efficitis? Sed quid mirum? Iam olim his encomijs omnes ferè Imperij ordines impurissimus Lutherus decorauit. Vah impudentiam hæreticorum, & patientiam nostrã, quæ istorũ maledicentiam mirũ in modum exacuit.

Sed paratam habent responsionem. Iam enim illud afferent. Igitur si quid in Lutheri doctrinam, in Caluini dixeritis, aut in Prædicantes, id quoque redundabit in ignominiam nostrorum Principum protestantium, & Augustinæ Confessionis. Primum nunquam ego probaui quenquam, qui eiusmodi verbis contra hereticos ageret, vt merito videri posset Principibus protestantibus conuicium facere. Deinde minus crimen est, aliquid dicere in minorem Principem, quàm in Imperatorem, & eum, qui est caput Principum: qua tamen defensione non vtar. Prætercà nunquam in vllum Prædicantem, aut doctrinam Euangelicã, nedum in Principem vllum Protestantium quicquam tam acerbè dictum est ab yllo Catholico, quam contumeliosè in ipsos